

LBRIS | We know
books
Georgiana Bujor

câmpul plâns al vieții

Cuvânt însoțitor de Vianu Mureșan

E I K O N

București, 2023

Cuprins

<i>Cuvânt însoțitor</i> (Vianu Mureșan)	7
ești scriitor până în momentul	11
îmi sunt inimi	12
nu mă mai tem de singurătate	13
mi-a fost frică	14
mă duc în scris	15
galben. așa au în interior unii oameni	16
sunt nopți pentru toți, numai a mea e ireală	17
eu cred în uși	18
pentru a mă apropia de cuvânt	19
cel care scrie, în toată aspirația sa, trebuie să se frângă	20
fiecare frunză miroase altfel	21
așa merge durerea	22

se face frig de la incertitudini chinuitoare	23
mi-am rămas mie necunoscută	24
septembrie e pentru vals	25
voi mușca din nou dintr-o poveste sărată	26
nu vreau să mă stingă	27
sunt acolo unde îngerii se zbat și se-ntreabă	28
traumele se joacă indecent	29
recurent	30
singurătatea	31
cu fruntea fierbinte panica	32
furia cea din toate cuvintele	33
te zbați pe câmp uscat de luptă	34
mai mult decât 'să accept ce nu pot schimba'	35
lacrimile au ceva încântător	36
doliul nu se stinge după ani	37
chiar și soarele are deseori o circulație proastă	38
când am rostit pentru prima dată o prostie	39
scriu fără titlu nevrând a-i da poemului sentință ori	40
durerea transformă și în urma transformării vei învăța	41
m-am oprit să-mi văd gura	42

nu-ți lăsa inima în deșert	43
trupuri-boli-culori-flămânde	44
nu pot s-ajung la om dacă nu-l văd	45
ființa mea caută copilul deghizat	46
mă știe durerea pe derost	47
fetița iubește și scrie	48
restul poveștii	49
cele mai intense întâmplări	50
fiecare dor mă strânge	51
m-am îmbolnăvit	52
mort rămâne doar cel	53
mai multă odihnă	54
drumul spre tine	55
am mers desculță, Doamne	56
mă privește Dumnezeu cu atâta grație	57

ești scriitor până în momentul
în care te apuci să scrii
odată ce te-ai apucat, te rogi
să îl aducă pe acolo în aici,
să treci peste departele neîndurător,
pentru a ajunge în aproape
eu aș fi putut scrie cu ochii
înainte să cad
pleoapele mi-ar fi spus atunci că orice
scriitor trebuie să învețe să vadă
ce e de nearătat

Îmi sunt inimi
acele bucurii pe nevăzute
știi că înăuntru sunt cai?
și pietre, păduri,
un pântec de cer
cum vei păși spre tine,
le vei crede
pentru nimic în lume,
pentru totul din om

nu mă mai tem de singurătate
o țin în palmă, apoi suflu
se întoarce pe rană, mă vinde pe zile
să fie vreo opt: trei pentru vii, patru pentru morți
una pentru Dumnezeu

mi-a fost frică
să umblu în mijlocul vieții
până când am aflat
că totul e căutare
sete. scară. sine.
câmpul plâns al vieții, iată-l,
din aproape în aproape,
îmi repet așteptările

mă duc în scris
și parcă-l simt cum moare
cele mai grele oase
sunt florile
de ce oamenii
nu merg la cimitir
cu propriile umbre?
poate așa vor făuri
legături adevărate de sânge
cu cei plecați
eu îi voi da scrisului apă,
ca să mă vadă
să mă facă să curg